

De Openbaring van Jezus Christus – Nummer Acht

De Geboorte van een Natie

Jeff Pippenger

2023-10-31

De boodschap van de Middernachtsroep eindigde in het begin bij de opening van het onderzoekend oordeel, en de boodschap van de Middernachtsroep eindigt bij de opening van het uitvoerend oordeel. De derde wee van de islam brengt oordeel over de Verenigde Staten wegens de aanneming van de zondagswet, en zij vertegenwoordigt een voortgaand en toenemend oordeel over de gehele wereld wegens hun aanvaarding van hun eigen zondagswet onder de druk van de burgerlijke vervolgende macht, voorgesteld door de tien koningen die hoererij hebben bedreven met Izebel, de hoer van Tyrus.

„Wanneer Amerika, het land van godsdienstvrijheid, zich met het pausdom zal verenigen om het geweten te dwingen en de mensen te verplichten de valse sabbat te eren, zullen de volkeren van elk land op de aardbol ertoe worden gebracht haar voorbeeld te volgen.” Testimonies, deel 6, 18.

De strijd om de zondagswet in de grote controverse wordt dan in volle omvang gevoerd. Satan verschijnt dan om Christus na te bootsen.

„Door het decreet dat de instelling van het pausdom afdwingt in overtreding van de wet van God, zal onze natie zich volledig losmaken van de gerechtigheid. Wanneer het protestantisme haar hand over de kloof zal uitstrekken om de hand van de Roomse macht te grijpen, wanneer het over de afgrond zal reiken om de handen ineen te slaan met het spiritisme, wanneer ons land, onder de invloed van deze drievoudige verbintenis, elk beginsel van zijn Grondwet als een protestantse en republikeinse regering zal verwerpen en voorzieningen zal treffen voor de verbreiding van pauselijke leugens en misleidingen, dan mogen wij weten dat de tijd is gekomen voor Satans wonderbaarlijke werkzaamheid en dat het einde nabij is.” Testimonies, deel 5, 451.

Nationale afval wordt gevolgd door nationale ondergang.

“Het volk van de Verenigde Staten is een bevoorrecht volk geweest; maar wanneer zij de godsdienstvrijheid beperken, het protestantisme prijsgeven en het pausdom begunstigen, zal de maat van hun schuld vol zijn, en zal ‘nationale afvalligheid’ in de boeken des hemels worden opgetekend. Het gevolg van deze afvalligheid zal nationale ondergang zijn.” Review and Herald, 2 mei 1893.

De dwaze Laodiceaanse adventisten slaan de handen ineen met de pauselijke macht en worden ten val gebracht, terwijl de andere kudde van Christus, die zich nog in Babylon bevindt, aan de hand van het pausdom ontkomt.

Ook zal hij het Sieraadland binnentrekken, en vele landen zullen ten val komen; maar dezen zullen aan zijn hand ontkomen: Edom en Moab, en de voornaamsten van de kinderen van Ammon. Daniël 11:41.

De islam treft de Verenigde Staten plotseling, wanneer de zevende bazuin een wee van oordeel brengt wegens de invoering van de zondagswet.

En ik zag en hoorde een engel, vliegende in het midden des hemels, die met luider stem zeide: Wee, wee, wee hun die op de aarde wonen, vanwege de overige bazuinstemmen van de drie engelen die nog bazuinen zullen! Openbaring 8:13.

Het vaandel dat de twee getuigen in Openbaring elf vertegenwoordigt, wordt vervolgens door Johannes in Openbaring hoofdstuk twaalf voorgesteld als een vrouw, bekleed met de zon, en profetisch uitgebeeld met de symboliek van het begin en het einde.

En er verscheen een groot teken in de hemel: een vrouw, bekleed met de zon, en de maan onder haar voeten, en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren; en zij, zwanger zijnde, riep uit in haar weeën en werd gekweld om te baren. En er verscheen een ander teken in de hemel; en zie, een grote rode draak, met zeven koppen en tien horens, en zeven kronen op zijn koppen. En zijn staart sleepte het derde deel van de sterren des hemels mee en wierp die op de aarde; en de draak stond vóór de vrouw die op het punt stond te baren, om haar kind te verslinden zodra het geboren was. En zij baarde een mannelijk kind, dat alle volken zou hoeden met een ijzeren staf; en haar kind werd weggerukt tot God en tot Zijn troon. Openbaring 12:1–5.

Zij staat op de maan en is bekleed met de zon. De maan is een weerspiegeling van de zon en is daarom profetisch een type van de zon. De twaalf sterren in haar kroon vertegenwoordigen de twaalf stammen van het oude Israël aan het begin van het oude Israël, die op hun beurt een type zijn van de twaalf discipelen aan het einde van het oude Israël. De twaalf sterren, die aan het einde van het oude Israël de twaalf discipelen zijn, zijn tevens de twaalf apostelen aan het begin van het moderne Israël. Zij zijn daarom een type van de honderd vierenveertigduizend aan het einde van het moderne Israël, die discipelen en apostelen zijn. Aan het begin van de geschiedenis waarin de discipelen zowel het einde van het oude Israël vertegenwoordigen als de apostelen het begin van het moderne Israël, was de vrouw, die de gemeente is, zwanger van Christus. Hij is het „mannelijk kind” dat na Zijn dood en opstanding tot God zou worden opgenomen.

De vrouw staat derhalve ook model voor de geboorte van de honderdvierenveertigduizend, die eveneens opvaren naar de hemel nadat zij uit het dal des doods zijn opgewekt. Zodra zij in de hemel zijn, zou zij ook nog een ander kind baren, dat de andere kudde vertegenwoordigt die bij de zondagswet uit Babylon tevoorschijn komt.

Voordat zij weeën kreeg, heeft zij gebaard; voordat haar smart kwam, is zij van een mannelijk kind verlost. Wie heeft ooit zoiets gehoord? wie heeft zulke dingen gezien? Zou een land op één dag worden voortgebracht? of zou een volk in één keer geboren worden? Want zodra Sion weeën kreeg, heeft zij haar kinderen gebaard. Zou Ik tot de geboorte brengen en niet doen baren? zegt de HEERE; zou Ik doen baren en de baarmoeder toesluiten? zegt uw God. Jesaja 66:7–9.

In de tijd van de heerschappij van het beest uit de aarde wordt in één keer een volk geboren. Dat volk zijn de honderd vierenveertigduizend, want zij zijn het die het karakter van Christus volmaakt weerspiegelen. Zij zijn degenen die werden voorgesteld in de „mannelijke Zoon”, Jezus. Zij zijn Jesaja’s „mannelijke Zoon”, die geboren wordt voordat de vrouw in barensood raakt. De dode, dorre beenderen waarover de wereld zich verheugde toen zij werden vermoord door het beest uit de bodemloze put, zullen in Jeruzalem getroost worden, en vervolgens zullen zij zich verheugen met de vrouw die de „mannelijke Zoon” voortbrengt. Zij worden voortgebracht voordat zij weeën heeft, en daarna raakt zij in barensood en brengt zij „haar” andere „kinderen” voort, wanneer de heidenen dan reageren op de boodschap van de derde engel als een stromende rivier, terwijl de boodschap als een vloedgolf over het land trekt. Zij worden geboren in een grote crisis, die haar barensood vertegenwoordigt. De vrouw van Openbaring twaalf heeft in wezen een tweeling. De eerstgeborenen zijn de honderd vierenveertigduizend, die worden aangeduid als de eerstelingen, en de heidenen als de grote inzameling van de oogst van de zomer.

Verblijdt u met Jeruzalem en juicht over haar, allen die haar liefhebben; verheugt u met haar met blijdschap, allen die over haar treuren; opdat gij moogt zuigen en verzadigd worden aan de borsten van haar vertroosting; opdat gij moogt drinken en u verlustigen in de overvloed van haar heerlijkheid. Want zo zegt de HEERE: Zie, Ik zal vrede tot haar uitstrekken als een rivier, en de heerlijkheid der heidenen als een overvloeiende beek; dan zult gij zuigen, gij zult op de zijde gedragen en op de knieën gewiegd worden. Zoals iemand door zijn moeder getroost wordt, zo zal Ik u troosten; en gij zult in Jeruzalem getroost worden. En wanneer gij dit ziet, zal uw hart zich verblijden, en uw beenderen zullen groeien als het jonge groen; en de hand des HEEREN zal bekend worden aan Zijn knechten, en Zijn gramschap aan Zijn vijanden. Jesaja 66:10–14.

Zij die over Jeruzalem „treuren”, zijn degenen die zuchten en wenen over de gruwelen die in haar midden bedreven worden en die verzegeld zijn; en zij worden verzegeld voorafgaand aan de zondagswet. Wij bevinden ons thans in het „afsluitende werk voor de kerk”, dat de laatste ogenblikken vormt van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend.

“Het ware volk van God, dat de geest van het werk des Heeren en het heil der zielen ter harte neemt, zal de zonde altijd zien in haar werkelijke, zondige karakter. Het zal steeds staan aan de zijde van een trouwe en onomwonden behandeling van zonden die het volk van God zo licht omringen. Vooral in het afsluitende werk voor de gemeente, in de verzegelingstijd van de honderdvierenveertigduizend die zonder smet voor de troon van God zullen staan, zullen zij het onrecht van Gods belijdende volk het diepst gevoelen. Dit wordt krachtig voorgesteld door de illustratie van de profeet van het laatste werk onder het beeld van de mannen die ieder een slachtwapen in zijn hand hadden. Eén man onder hen was met linnen bekleed, met een schrijversinktoker aan zijn zijde. ‘En de Heere zeide tot hem: Ga door het midden van de stad, door het midden van Jeruzalem, en zet een teken op de voorhoofden van de mannen die zuchten en roepen over al de gruwelen die in haar midden gedaan worden.’” Testimonies, deel 3, 266.

Zij die „zuchten en jammeren”, worden verzegeld voordat de verderfengelen met de slachtwapens door de gemeente trekken, die als Jeruzalem wordt voorgesteld.

Het bevel luidt: ‘Ga dwars door het midden van de stad, dwars door het midden van Jeruzalem, en zet een teken op de voorhoofden van de mannen die zuchten en klagen over al de gruwelen die in haar midden bedreven worden.’ Deze zuchtende, klagende personen hadden de woorden des levens verkondigd; zij hadden bestraft, raad gegeven en gesmeekt. Sommigen die God onteerd hadden, kwamen tot berouw en verootmoedigden hun hart voor Hem. Maar de heerlijkheid des Heren was van Israël geweken; hoewel velen nog steeds de vormen van godsdienst bleven onderhouden, ontbraken Zijn kracht en tegenwoordigheid.

“In de tijd dat Zijn toorn in oordelen zal uitgaan, zullen deze nederige, toegewijde volgelingen van Christus zich van de overige wereld onderscheiden door hun zieleangst, die tot uiting komt in klagen en wenen, bestraffingen en waarschuwingen. Terwijl anderen trachten een dekmantel over het bestaande kwaad te werpen en de grote goddeloosheid die overal heerst te verontschuldigen, zullen zij die ijveren voor Gods eer en de zielen liefhebben, niet zwijgen om iemands gunst te verwerven. Hun rechtvaardige zielen worden dag aan dag gekweld door de onheilge werken en wandel van de onrechtvaardigen. Zij zijn machteloos om de voortstormende stroom van ongerechtigheid te keren, en daarom zijn zij vervuld van smart en ontzetting. Zij treuren voor God wanneer zij zien dat de godsdienst wordt veracht in juist de huizen van hen die groot licht hebben ontvangen. Zij klagen en verootmoedigen hun zielen, omdat hoogmoed, hebzucht, zelfzucht en bedrog van bijna elke soort in de gemeente zijn. De Geest van God, die tot bestraffing aandringt, wordt met voeten getreden, terwijl de dienaren van Satan triomferen. God wordt onteerd, de waarheid krachteloos gemaakt.

“De klasse die geen smart gevoelt over haar eigen geestelijke achteruitgang, noch treurt over de zonden van anderen, zal zonder het zegel van God worden gelaten. De Heere geeft Zijn boodschappers, de mannen met verderfbrengende wapenen in hun handen, de opdracht: ‘Gaat gij hem achterna door de stad, en slaat toe: uw oog spare niet, noch hebt medelijden: doodt volkomen oud en jong, zowel maagden als kleine kinderen en vrouwen; maar nadert niemand op wie het teken is; en begint bij Mijn heiligdom. Toen begonnen zij bij de oude mannen die vóór het huis waren.’

‘Hier zien wij dat de kerk—het heiligdom des Heren—als eerste de slag van Gods toorn voelde. De oude mannen, degenen aan wie God groot licht had geschonken en die als bewakers van de geestelijke belangen van het volk hadden gestaan, hadden hun vertrouwen beschaamd. Zij hadden het standpunt ingenomen dat wij niet behoeven uit te zien naar wonderen en de duidelijke openbaring van Gods macht zoals in vroegere dagen. De tijden zijn veranderd. Deze woorden versterken hun ongeloof, en zij zeggen: De Here zal noch goeddoen, noch kwaad doen. Hij is te barmhartig om Zijn volk met gericht te bezoeken. Zo is “Vrede en veiligheid” de roep van mannen die nooit meer hun stem als een bazuin zullen verheffen om Gods volk hun overtredingen en het huis van Jakob hun zonden te tonen. Deze stomme honden die niet wilden blaffen, zijn degenen die de rechtvaardige wraak van een vertoornde God voelen. Mannen, jonge vrouwen en kleine kinderen komen allen tezamen om.’ Testimonies, deel 5, 210, 211.

Jesaja veertig begint met het gebruik van de symboliek van een verdubbeling, die een profetisch kenmerk is van de boodschap van de Middernachtsroep, een tweede boodschap die zich verenigt met de boodschap van de val van Babylon. De val van Babylon wordt verdubbeld wanneer zij

profetisch wordt uitgedrukt. De formulering luidt: “Babylon is gevallen, is gevallen.”

En een andere engel volgde, die zei: Gevallen, gevallen is Babylon, die grote stad, omdat zij alle volken heeft doen drinken van de wijn van de toorn van haar hoererij. Openbaring 14:8.

Er zijn twee Bijbelse vallen van het letterlijke Babylon, en er zijn twee Bijbelse vallen van het geestelijke Babylon. Samen vormen zij vier historische getuigen die de profetische kenmerken van Babylons val identificeren.

En hij riep met krachtige stem, zeggende: Gevallen, gevallen is Babylon, de grote, en het is geworden tot een woonplaats van duivelen, en een schuilplaats van elke onreine geest, en een kooi van elke onreine en hatelijke vogel. Openbaring 18:2.

Het letterlijke Babylon viel als Babel in de dagen van Nimrod, en het letterlijke Babylon viel ook in de dagen van Belsazar. Het geestelijke Babylon viel in 1798, en zijn uiteindelijke val wordt herhaaldelijk in de Schriften geïllustreerd. Om deze reden bevat de boodschap van de val van Babylon de profetische symboliek van de verdubbeling. Met de val van Babylon is er een verdubbeling, maar er zijn ook nog twee andere voornaamste profetische redenen voor het verschijnsel van verdubbeling.

De tweede reden is dat zij als boodschap een boodschap vertegenwoordigt die door een tweede boodschap wordt vergezeld. Zij vertegenwoordigt twee boodschappen. Er zijn andere belangrijke waarheden verbonden met de betekenis en structuur van de boodschap van de tweede engel, maar wij merken hier eenvoudig op dat Jesaja's laatste profetische verhandeling, die in hoofdstuk veertig aanvangt, begint met de verdubbeling van het symbool van de Trooster, die Christus beloofde aan Zijn volk te geven, terwijl Hij vertoefde in het hemelse heiligdom.

Troost, troost Mijn volk, zegt uw God. Spreekt naar het hart van Jeruzalem en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is; want zij heeft uit de hand des Heren het dubbele ontvangen voor al haar zonden. Jesaja 40:1, 2.

Er is geen andere passage in de Bijbel die specifiek spreekt over het element van Christus' karakter als de Alfa en de Omega dan de passage in Jesaja veertig tot aan het einde van het boek. Als de Alfa en de Omega plaatst Christus de handtekening van Zijn naam als Alfa en Omega op deze passage, want wanneer men aan het einde van Jesaja komt, verwijst hij opnieuw naar de Trooster, want Christus is het Woord, en Hij is het begin en het einde.

Zo zegt de HEERE: De hemel is Mijn troon, en de aarde is de voetbank Mijner voeten; waar is dan het huis dat gij Mij zoudt bouwen, en waar de plaats Mijner rust? Want al die dingen heeft Mijn hand gemaakt, en al die dingen zijn geworden, spreekt de HEERE; maar op dezen zal Ik zien: op de arme en verslagene van geest, en die voor Mijn woord beeft. Wie een rund slacht, is als hij die een mens doodslaat; wie een lam offert, als hij die een hond de nek breekt; wie een spijsoffer brengt, als hij die varkensbloed offert; wie reukwerk brandt, als hij die een afgod zegent. Ja, zij hebben hun eigen wegen verkozen, en hun ziel scheidt behagen in hun gruwelen. Daarom zal Ik ook hun begoochelingen verkiezen, en hun vrezes over hen doen komen; omdat niemand antwoordde toen Ik riep, zij niet hoorden toen Ik sprak, maar deden wat kwaad is in

Mijn ogen, en verkozen wat Mij niet behaagde. Jesaja 66:1-4.

De vraag wordt opgeworpen welk huis Gods volk voor Hem heeft gebouwd. Hebben zij Petrus' geestelijk huis opgericht of de synagoge van Satan? God maakt duidelijk dat het huis dat Hij heeft gebouwd, bestaat uit hen die "arm en verslagen van geest" zijn, en uit hen die "sidderen voor" Gods "woord". Hij stelt hen die sidderen voor Zijn woord tegenover een andere klasse, die onreine offers brengt en die haar eigen weg heeft verkozen. Degenen van de klasse die onreine offers brengt, zullen ervaren, evenals de Joden, dat hun huis hun woest zal worden gelaten.

Alle profeten spreken over het einde van de wereld, en dit is een illustratie van het onderscheid tussen de wijzen, die beven voor Zijn Woord, en de dwazen, die God gruwelen offeren, gruwelen waarin hun zielen behagen scheppen. Om deze reden zal God voor de dwaze Laodiceese maagden de dwalingen verkiezen, namelijk de dwaling waarvan de apostel Paulus aangeeft dat zij teweeggebracht wordt doordat men de „leugen” aanneemt.

De „leugen” is een specifiek symbool in de geschiedenis van het adventisme, en zij werd in 1863 door de bouwers aanvaard en gedurende de gehele adventgeschiedenis verder uitgebouwd. Het was een leugen die een valse grondslag voortbracht, en daar begonnen zij een nagemaakte valse tempel op te richten. Hun werk van nabootsing van de ware tempel gaat voort tot „de laatste dagen”. Jesaja plaatst de context van hoofdstuk zesenzestig binnen de scheiding van de wijze en dwaze maagden. Jesaja identificeert de profetische geschiedenis die hij in het eerste vers van Jesaja veertig markeerde, toen Christus beloofde de Trooster te zenden drie en een halve symbolische dagen na de teleurstelling van 18 juli 2020.

Hoort het woord des HEEREN, gij die beeft voor Zijn woord: Uw broeders, die u haatten, die u verstieten om Mijns Naams wil, zeiden: De HEERE worde verheerlijkt; maar Hij zal verschijnen tot uw vreugde, en zij zullen beschaamd worden. Een stem van rumoer uit de stad, een stem uit de tempel, een stem des HEEREN, Die vergelding oefent aan Zijn vijanden. Jesaja 66:5, 6.

Van 1798 tot 1844 heeft de Heer in de beweging der Millerieten een geestelijke tempel opgericht, waartoe Hij als de Boodschapper van het verbond in 1844 plotseling kwam. De Heer richt in de beweging van de honderd vierenzeventigduizend een geestelijke tempel op, opdat Hij plotseling zou komen en met die tempel in verbond zou treden. Petrus noemt die tempel in zijn eerste zendbrief, hoofdstuk twee, een „geestelijk huis”. Zij die „het woord des HEEREN horen” zijn degenen naar wie Johannes in de Openbaring verwijst wanneer hij zegt dat zij die horen „zalig” zijn. Zij zijn de banier, want de banier bestaat uit „de verdrevenen van Israël”. De dwaze Laodicezen zullen beschaamd worden wanneer de Heer Zichzelf verheerlijkt in de Filadelfiërs die voor Zijn Woord beven, en Zijn Woord is „waarheid”.

De drie stemmen die worden gehoord gedurende de periode waarin de wijzen en de dwazen van de andere klasse worden gescheiden, komen uit „de stad”, uit „de tempel” en van „de Heer die vergelding oefent”. De eerste „stem” uit de stad is „een stem van rumoer”, en het „rumoer” is de komst van de Trooster, die plotseling komt.

En toen de dag van Pinksteren vervuld werd, waren zij allen eendrachtig bijeen op één plaats. En plotseling kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige, voortgedreven wind, en het vervulde heel het huis waar zij zaten. En aan hen werden tongen als van vuur gezien, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen. Handelingen 2:1-3.

Het woord dat in Handelingen, hoofdstuk twee, vers twee, met „geluid” is vertaald, betekent „gerucht” en „rumoer”. Een „gerucht” is een profetie. Het „geluid” of „rumoer” dat uit „de stad” komt, wordt voorgesteld door „een geweldige wind”. De „stem van rumoer uit de stad” is het „gerucht” of de profetische boodschap van de islam die de komst van de Trooster markeert in het dal van de dorre beenderen die gedood werden op „de straat van de grote stad, die geestelijk genoemd wordt Sodom en Egypte, waar ook onze Heere gekruisigd is.”

In hoofdstuk veertig van Jesaja vroeg de „stem” die de weg moest bereiden voor „de boodschapper van het verbond”, welke boodschap zij moest „uitroepen”. Haar werd gezegd de boodschap van de islam „uit te roepen”. In Handelingen was het „geluid” dat Peters geestelijke „huis” vervulde een „geweldige, voortgedreven wind”, die in Ezechiël zevenendertig uit de vier winden van de islam kwam.

Een stem van rumoer uit de stad, een stem uit de tempel, een stem des HEEREN, die vergelding oefent aan Zijn vijanden. Jesaja 66:6.

Vanaf de straat waar onze Heer werd gekruisigd, onderricht de Trooster eerst de „stem” van hem die roept in de woestijn over wat de boodschap moet zijn. Vervolgens doet het machtige leger, dat de tempel is die is opgericht, zoals getypeerd in de beginbeweging van 1798 tot 1844, de roep aanzwellen. De beweging van het machtige leger, terwijl zij de roep aangaande de islam verkondigen, leidt tot de derde „stem”, die Gods stem van het oordeel over de Verenigde Staten vanwege de aanneming van de zondagswet identificeert. Daar is het dat de Heer vergelding voltrekt. De drie stemmen worden bestuurd binnen de structuur van de verborgen geschiedenis van de zeven donderslagen, die de begin-, midden- en eindletters vertegenwoordigt van het Hebreeuwse woord dat door de Wonderlijke Taalkundige werd gevormd en wordt vertaald als „waarheid”. Je kunt dit niet verzinnen!

In overeenstemming met de profetische geschiedenis die wij hebben geïdentificeerd, spreekt Jesaja vervolgens over de geboorte van een natie.

Eer zij weëen kreeg, heeft zij gebaard; eer haar smart over haar kwam, werd zij van een mannelijk kind verlost. Wie heeft ooit zulk een ding gehoord? wie heeft dergelijke dingen gezien? Zou de aarde op één dag voortbrengen? of zou een volk op eenmaal geboren worden? Want zodra Sion weëen kreeg, heeft zij haar kinderen gebaard. Zou Ik tot de geboorte brengen en niet doen baren? zegt de HEERE; zou Ik doen baren en de baarmoeder toesluiten? zegt uw God. Jesaja 66:7-9.

De natie die geboren wordt voordat de vrouw barenswееen heeft, lag onlangs op de straat, dood en dor, terwijl de hele wereld zich over haar omstandigheden verheugde. Maar toen de twee getuigen opstonden, werden zij die zich over hun dood hadden verheugd, bevreesd. Zodra de dode, dorre, gedode lichamen als een natie opstaan, zullen allen die Jeruzalem liefhebben zich dan met haar

verheugen. Tot hen die Jeruzalem liefhebben behoren niet alleen de natie van de honderd vierenveertigduizend, maar ook Gods andere kudde, die dan uit Babylon wordt geroepen. De opstanding uit de teleurstelling van 18 juli 2020 wordt teweeggebracht door de komst van de Trooster, die de dode, dorre „beenderen” zal doen „bloeien als een kruid.”

Verblijdt u met Jeruzalem en verheugt u met haar, allen die haar liefhebt; juicht van vreugde met haar, allen die om haar treurt; opdat gij moogt zuigen en verzadigd worden aan de borsten van haar vertroosting; opdat gij moogt drinken en u verlustigen in de overvloed van haar heerlijkheid. Want zo zegt de HEERE: Zie, Ik zal vrede tot haar uitstrekken als een rivier, en de heerlijkheid der heidenen als een overvloeiende beek; dan zult gij zuigen, gij zult op de zijde gedragen en op de knieën liefkozend gewiegd worden. Gelijk iemand die door zijn moeder vertroost wordt, zo zal Ik u vertroosten; en gij zult in Jeruzalem vertroost worden. En wanneer gij dit ziet, zal uw hart zich verheugen, en uw beenderen zullen groeien als het jonge groen; en de hand des HEEREN zal bekend worden aan Zijn knechten, en Zijn gramschap aan Zijn vijanden. Jesaja 66:10–14.

De Alfa en de Omega plaatst het einde van Jesaja's laatste verhaal precies daar waar het in het begin aanving, namelijk bij de identificatie van de komst van de Trooster. En zoals altijd het geval is met iedere boodschap die de Elia-boodschap vertegenwoordigt, wordt zij geplaatst binnen de context van het feit dat de Heer de aarde met een vloek slaat.

Want zie, de Heere zal komen met vuur, en met Zijn wagens als een wervelwind, om Zijn toorn in grimmigheid te vergelden en Zijn bestraffing met vuurvlammen. Want door vuur en door Zijn zwaard zal de Heere met alle vlees in het gericht treden; en de verslagenen des Heeren zullen velen zijn. Zij die zich heiligen en zich reinigen in de hoven, achter één boom in het midden, etende zwijnenvlees, en het verfoeilijke, en de muis, zullen tezamen verteerd worden, zegt de Heere. Want Ik ken hun werken en hun gedachten; het zal geschieden dat Ik alle volken en talen zal vergaderen; en zij zullen komen en Mijn heerlijkheid zien. Jesaja 66:15–18.

De dwaze Laodiceaanse adventisten die zich bevinden achter de „boom” van de kennis van goed en kwaad, die „in het midden” van de „hof” van Eden staat, belijden dat zij zichzelf heiligen en reinigen, terwijl zij in werkelijkheid de onreine leerstellingen van Babylon eten en zich verbergen zoals Adam en Eva deden, vanwege de zonden die zij te liefhadden om prijs te geven. Zij zullen met al de andere volken verteerd worden. Zij worden tegenover de wijzen gesteld, die een „teken” zullen zijn. Het „teken” is de „banier”, die de sabbat voorstelt, welke het teken is van de Here, uw God, dat Zijn volk daadwerkelijk heiligt.

Daarom zullen de kinderen Israëls de sabbat onderhouden, door de sabbat te vieren, al hun geslachten door, als een eeuwig verbond. Hij is voor altoos een teken tussen Mij en de kinderen Israëls; want in zes dagen heeft de HEERE de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt. Exodus 31:16, 17.

De wijzen verbergen zich niet achter een boom van belijdenis; zij worden opgeheven als een banier en openbaren de heerlijkheid van God in de laatste taferelen van de grote strijd. Zijn heerlijkheid is Zijn karakter, en het element van Zijn karakter dat zij aan de wereld vertegenwoordigen, is Alfa en

Omega, het begin en het einde, de eerste en de laatste, hetgeen wordt voorgesteld als „Waarheid”.

En Ik zal een teken onder hen oprichten, en Ik zal uit hen die ontkomen zijn zenden naar de volken, naar Tarsis, Pul en Lud, die de boog spannen, naar Tubal en Javan, naar de verre kustlanden, die Mijn roem niet hebben gehoord en Mijn heerlijkheid niet hebben gezien; en zij zullen Mijn heerlijkheid onder de heidenvolken verkondigen. En zij zullen al uw broeders uit alle volken de Heere ten offer brengen, op paarden, in wagens, in draagstoelen, op muildieren en op snelle dieren, naar Mijn heilige berg Jeruzalem, zegt de Heere, zoals de kinderen Israëls een offer in een rein vat brengen in het huis van de Heere. En ook uit hen zal Ik er nemen tot priesters en tot Levieten, zegt de Heere. Want zoals de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde, die Ik maken zal, voor Mijn aangezicht zullen blijven bestaan, zegt de Heere, zo zullen ook uw nageslacht en uw naam blijven bestaan. En het zal geschieden dat van de ene nieuwe maan tot de andere, en van de ene sabbat tot de andere, alle vlees zal komen om zich voor Mijn aangezicht neer te buigen, zegt de Heere. En zij zullen uitgaan en de dode lichamen zien van de mannen die tegen Mij overtreden hebben; want hun worm zal niet sterven en hun vuur zal niet uitgeblust worden; en zij zullen voor alle vlees een afgrijzen zijn. Jesaja 66:16–24.

Jesaja's laatste profetische verhaallijn begint met de komst van de Trooster in juli 2023, en de verhaallijn eindigt precies waar zij begon. Zij komt tot ons in de verborgen geschiedenis van de zeven donderslagen, die kort voordat de genadetijd sluit, wordt ontzegeld. Zij identificeert de herhaling van de Milleritische beweging aan het begin met de geschiedenis van de beweging van de honderdvierenveertigduizend aan het einde. Zij stelt de boodschap van de vloek, die de Elia-boodschap vergezelt, voor als de boodschap van het profetische werk van de islam, namelijk het vertoornen van de volken, zoals dit door de Heere wordt aangewend om 'eerst' oordeel over de Verenigde Staten te brengen vanwege een zondagwet, en 'ten slotte' over de gehele wereld, wegens diezelfde opstandigheid.

Wij zullen onze beschouwing van Jesaja's laatste verhalende passage in het volgende artikel voortzetten.